POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný

pro

Čechoslovany Americké,

podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického.
Vychází každé úterý
v OMAHA, NEB.

Vydavatel a majitel:
EDW. ROSEWATER.
Redaktor:
JAN ROSICKÝ.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou

$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **35** centů na čtvrť roku.

☞ Zasílání do Evropy **$3.00** ročně.
☞ Poštovné platí vydavatelstvo samo.

☞ Oznámky v „Pokroku Západu" platí se v levné ceně a národní spolky platí za své oznámky poloviční cenu.

☞ DOPISY se všech stran mileradi přijímáme, avšak neručíme uveřejňovati takové, které obsahují osobní útoky neb urážky, an zakon novinářský nám toho nedovoluje, ani na odpovědnost dopisovatele.

☞ Zásilky peněz nechť dějí se na poštovní poukázky, anebo v listech registrovaných, aby bylo jich dodání nám jisté, neb nemůž..m za peníze v jednoduchém listu zaslané ručiti. Veškeré obdržené peníze budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.

Nadpis dopisů a peněžních zásilek buď:

„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha. Neb. 7. června 1876.

František Palacký.

Sotva který jiný národ může se vykázati mužem, jenž by s nejnovějšími osudy, s jeho životem tak srostlý byl jako náš Palacký. Nazýváme jej otcem národa a dojista zasluhuje čestného přijmí toho více než kdo jiný z četných těch "spasitelů národa", o nichž často velmi mnoho by se dalo povídat, jen nic o skutcích, jaké ku blahu a spáse národa vykonali. My můžeme o Palackém říci, že nás skutečně učinil národem, nebo bez něho bylo by to snad došlo až tam, kde Dobrovský (r. 1780) národ náš viděl, obětuje jej se slzou v oku, ale bez vší naděje na pomoc, neodvratné smrti; Palackému děkujeme vzkříšení a poznání své, jemu zavázáni jsme neskonalou vděčností za to, že vyrumovav dějiny naše z zapomenutí, učinil nás národem, jenž se vztýčenou hlavou může vkročiti mezi ostatní národy a hrdě provolati: Já jsem Čech! Není tomu dávno co u nás jinak bylo. Bitva bělohorská a strašné následky její tížily národ náš a měly jej umořiti k smrti. Dvě stě let bojovali jsme za právo lidské, národní, za svobodu, my byli první, již vytasili meč na obranu svobody svědomí, a my vysoko nade tmou středověkou vztyčili pochodeň osvěty a přece měl národ náš být vymazán z kruhu živých. Že nepodařilo se to přímým i tajným nepřátelům našim, že po dvěstěletém utrpení nepodlehli jsme úplně, jest přímo zázrakem. Veliká francouzská revoluce nezůstala i u nás bez následků, malý hlouček těch, jež dosud zanášeli se pěstováním mluvy naší, jako by elektrisován, zdvojil píli svoji; postavili se v čelo národa, vzdělávali jej a vedli k svobodné, utěšenější budoucnosti, a mezi muži těmi skví se v popředí náš Palacký. Činnost jeho byla, jak to doba sama žádala, tichá a klidná, pracovalť toliko silou mravní, avšak práce jeho provázena požehnáním, výsledek byl očividný. Palacký chopil se nejlepšího prostředku, chtělť probudit národ předvedením bývalé vlastní jeho velikosti, chtěl vylíčením slávy minulé vyburcovat jej z nynější jeho nicoty. Dějepis, ten učitel národů, měl i nám státi se andělem volajícím hlasem velikým: Vstaňte z mrtvých! — Palacký dobře věděl, že vášeň budí vášeň a že v boji zjevném vždy přemoc hmotná vítězí, i počal proto pracovati tiše, a prvé než se kdo nadál, položeny základy k nádherné budově dějin našich a za nedlouho zaskvěla se i budova sama v plném lesku a lid český, ze sna probuzen, plesal a divil se velikoleposti její. Jakéž to bylo divení v zástupech nepřátel našich, nemohoucích pochopiti, že národ náš, ten nešťastný paria mezi evropskými národy, i svou slavnou minulost měl! Nemohouce tuto odčiniti umínili si překážeti v přítomnosti a kaziti snahy naše. Neměloť se nikdy nikomu podařiti, aby zlatá Praha a širé vlasti svatováclavské přišly k pravému poznání sama sebe; neměli jsme přes všechno namáhání nikdy setřásti okovy nás tížící, bělmo nemělo nikdy spadnouti s očí našich, a my přec — prohledli. Bez hluku, bez zbytečného vynášení pracovali jsme usilovně, v čele našem Palacký, přikládaje všude činně ruku k práci nebo radou pomáhaje, a dnes můžeme směle pohlednouti zběsobe, spokojeni s výsledkem práce té. Musí to být cit vznešený, božsky krásný, může-li člověk, proživ skorem celé století, spokojeně na práci svou pohlížeti a vida, jak vše kolem něho žije novým svěžím životem, říci sobě: to dílo mé. Palacký náš je příliš skromný, než aby to vyslovil, ale tušim u nás nebude člověka, jenž by z plna srdce nepřisvědčil slovům těm. Odměniti nemůžeme zásluhy Palackého, i nezbývá nám než děkovati Prozřetelnosti, že nám takového muže dala.

Palacký František narodil se 14. června 1798 ve vsi Hodoslavicích kraje Přerovského na Moravě, kdež otec jeho byl evangelickým učitelem. Prvního vzdělání nabyl na gymnasium v Trenčíně, kromě toho po knihách ke čtení dostával do ruky obyčejně jen polemické náboženské spisy a tak ponenáhlu uzrálo v něm předsevzetí státi se misionářem evangelickým. K dalšímu studování odvezl jej otec jeho do Prešpurku na evangelické lyceum, kde Palacký, jsa ve škole rozumně veden, k jiným náhledům přišel; tamže seznámil se s Palkovičem, avšak obcování toto nemohlo v mladém snaživém muži zbuditi lásku k češtině a jen seznámení s Komenského Labyrintem, Jungmannovou "Atalou", zvláště pak téhož "Rozmlouvání o jazyku českém" probudily v něm touhu, aby se mužům těm rovným stal, a působilo na národní jeho probuzení. Prázdné chvíle Palacký věnoval mimořádnému studování; té doby znal již francouzsky, anglicky, vlašsky; slovanským jazykům učil se od spolužáků a tak pozvolna připravoval se k velikému povolání svému. Roku 1816 nastoupil filosofické studie a jimi započal u něho nový život. Pohříživ se do hlubin systemu Kantova ztratil náhle veškeru chuť k úřadu kazatelskému. Na vývoj Palackého měl značný vliv duchaplný Jan Benedikti (Blahoslav), přítel Šafaříkův (který tehda v Jeně studoval), uvedlť on již roku 1816 Palackého v literární spojení s přítelem svým, v Jeně dlícím, a když r. 1817 sám také do Němec se ubíral, dal mu Palacký svůj překlad několika zpěvů Ossiana, kterýž téhož roku v Hromádkových "Prvotinách pěkných umění" uveřejněn byl. S Palkovičem nezůstal Palacký dlouho přítelem, a když se Šafařík v červnu 1817 z Jeny vrátil, vystoupili zřejmě proti snahám dosavadního přítele Palackého a vydali společně Počátky českého básnictví, obzvláště prosodie, ježto vyšly tiskem v Prešpurku r. 1818. Spis tento spřátelil Palackého s Jungmannem, na jehož obranu vlastně vyšel, a uvedl jej do českých kruhů literárních. V téže době převzal Palacký vychovatelství ve šlechtické rodině uherské a odebral se se svými chovanci do Vídně, kdež učení jejich řídil. Zde dána jemu příležitost rozšířit obor vědění svého jak studováním v cís. dvorní bibliotéce a všelikých kabinetech a obrazárnách veřejných i soukromých, tak i častým obcováním s muži učenými, zvláště s Dobrovským, s Kopitarem, s malířem, Kauitkem, hudebníkem Doležalem a j. v. S jakým prospěchem konal studia ta, o tom svědčí články jeho estetické, podané v prvním díle tehdy právě založeného Kroka.

V dubnu roku 1823 přibyl do Prahy, rozhodlť se, že věnuje se studiu dějepisu českého, a chtěl v Praze sbírati prameny k historii válek husitských. Město naše mu bylo cizí, neznámé, byl zde takřka bez přátel, a v tak kritickém postavení pomáhá velmi málo věle sebe pevnější a nadšení sebe větší. Avšak úplně opuštěným přec Palacký nebyl. Přijaliť ho náčelníci tehdejšího ruchu literárního s otevřenou náručí a jali se, seč slabé síly jejich byly, pracovati ve prospěch jeho. Byltě tehda český ten svět jiný než nyní.

Přízeň a láska panovaly, jeden podporoval druhého v snaze jeho po cílech vyšších a jen tomu přátelství, jen té bratrskosti máme co děkovat, že Palacký zůstal mezi námi. Jungmann, Presl, Vaněk, Dobrovský přilnuli k němu s láskou upřímnou; se všech stran naléháno naň, aby zůstal v Praze a zabral se do privátního studia právnictví. Palacký uposlechl, než po několika měsících vzdal se již studií těchto, přesvědčiv se, že ho k cíli nepřivedou. Bylť stav národnosti české tehdáž velmi neutěšený, literatura počala se sice křísiti, než různice a třenice mezi literát českými o pravopis, purismus a j. zničily dlouholetou snahu několika skutečně poctivých pracovníků a vedly vše zase k úpadku. Že obecenstvo nemohlo takým řáděním nabýti úcty před snahami českými, že se mu hádky o ypsilon směšnými zdály býti, kdož proto mu zazlí? A takž přišlo to tak daleko, že kdo měl slušný kabát, veřejně česky mluvit se styděl. Samo sebou se rozumí, že i Palacký ruchu tohoto se účastnil a že stál věrně po boku svému příteli Jungmannovi, jenž neodolatelně hájil naproti copařskému Janu Nejedlému zásadu pokroku. To přivedlo jej ještě v bližší styky s kruhy literárními, a když hrabě František Šternberk na Dobrovského se obrátil, aby mu někoho schopného k spracování monografie Šternberků navrhl, byl Palacký jednohlasně odporučen a tím rozhodnuto nad příštím životem jeho.

(Pokračování.)

Nebezpečný výlet.

Časopis "News Letter", vycházející v Belfast, v Anglicku, popisuje větroplavbu, podniknutou z botanických zahrad tohoto města v pondělí velikonoční, a kteráž by se byla stala málem osudnou oboum odvážlivým větroplavcům. Balon byl pod řízením zkušeného a známého větroplavce jmenem J. Simmons, a jen pověsť o jeho zkušenosti a obezřetnosti přiměla udatného poručíka Bailey, aby se s ním na první svojí větroplavbu odvážil.

Z počátku vznášel se balon skoro kolmo vzhůru a když vystoupil do výše 2000 stop, zanášel jej proud větru k západu. Brzy ztratil se však v oblacích. As po 10 minut byli oblakem obklopeni, neseni jsouce stále k západu. Simmons, znaje nejistotu vyšších větrných proudů a jsa v obavě o svého nezkušeného společníka, umínil si sestupovati tak brzy jak možno, a učinil tedy potřebné přípravy. Sotva že balon počal sestupovati, zdálo se jim, že slyší pod sebou hučení moře. Však sotva že vynikli z mraků je dosud obklopujících, seznali že nachází se u vysokých vrchů blíže Belfastu, a byli tak blízko nich, že se větroplavec počal obávati, že jich blízkost bude vaditi řízení balonu. Svěřil lano od uzavírací klapky společníku, a činil přípravy k vyhození kotvic; však než-li byl hotov, narazil balon na dům na stráni postavený s takovou prudkostí, že kus střechy ztrhnul. Balon se nyní odrazil a Simmons poručil svému společníku, aby chytil se okraje loďky a zůstal z venčí viset, hotov jsa, v okamžiku učiniti, cokoliv mu poveleno bude.

Poručík arci uposlechl. Větroplavci podařilo se snížiti balon až na 10 stop od země, v kterémž okamžiku poručil Baileymu, aby se spustil. A byl právě čas; kdyby se byl jen okamžení opozdil, mohlo jej to státi život. Dostal se na zem s několikerým pouze nepatrným odkrábnutím. I oznamoval to větroplavci výkřikem: "Jsem v bezpečí!" Však větroplavec jej již více neslyšel. Jakmile totiž balonu ulehčeno, vznášel se ihned úžasnou rychlostí do výše, a větroplavci nepodařilo se jeho rychlé vystupování zastaviti, dokud nezvratné výše 7000 stop nedostoupil. Tu teprvé položil meze jeho dalšímu vystupování.

Až dosud zaměstnával se pouze tím, aby balonu další vystupování zamezil, a teprvé když to se mu podařilo, spozoroval s uleknutím, že nárazem o střechu ztrhalo se deset ze sedmnácti provazů, na nichž loďka visela, a že ohromným napnutím i těch sedm bylo porouchano, tak že povolovaly a za nedlouho přetrhnouti se musely. Strašné to postavení. Sedm tisíc stop od země, a viděti před sebou jistotu, že z této výšky spadne. V tom hrozném okamžiku napadla jej jediná spásná myšlénka, kterou ihned v skutek uvedl. Uchopil oběma rukama lano od klapky, a držel se jej pevně, aby ulehčil loďce. Klapka tíží těla otevřena dokořán, plyn rychle začal ucházeti, a skoro tak rychle jak se vzhůru vznášel padal nyní balon k zemi, a než-li měl Simmons času se rozhlédnouti kde se nalezá, narazila loďka mocně na zeď. Silným nárazem vyhozen byl z loďky a naraziv o zeď padnul do potůčka podél se vinoucího. Část zdi byla sbořena a kamení z ní větroplavce v potůčku skoro zasypalo. Však to právě bylo jeho štěstí. Nebýt toho, byly by jej kotvice balonu roztrhaly, tak ale vlékly se po kamení, na těle jeho ležícím. Balon, jsa opět lehčím, vznesl se vzhůru do vzduchu.

Simmons ležel po několik minut bez sebe, až voda od zpodu jej studící, k vědomí jej přivedla. Z tíží vyprostil se ze ssutin. O balonu neviděl již ani známky a s namáháním vlekl se k nejbližšímu domku. Byl brzy spozorován a dopraven do Belfast, kdež se mu lékařského ošetření dostalo. Vzdor mnohým a těžkým poraněním doufá se, že se zcela pozdraví.

Vzpoura na lodi.

Z Londýnského "Telegraphu", 15. května.

Asi před čtyrmi neb pěti dny počala se šířiti pověsť, že lodníci velké trojstěžňové lodi 'Creswell' zavraždili důstojníky na moři a zmocnili se lodě. Pověsť tato se potvrdila minulé středy. Lodivod, kterýž s loďkou svou blíže Dorsey křižoval, uzřel velkou, trojstěžňovou loď, kteráž dávala znamení nebezpečí. Ihned vypraveni na ní čtyři lodníci, kteří nalezli tu z celého mužstva pouze čtyry osoby.

Lodníci na lodi se nacházející, podali následující zprávu: Loď opustila minulý podzim Glasgow, (Angl.) plujíc do Buenos Ayres (v jižní Amer.) pod velením kapitána George Best. Prvním kormidelníkem byl Škot Wilson, druhým Maclean, kuchařem Griffiths z Dundee a ostatní mužstvo byli Angličané.

V Buenos Ayres propuštěno bylo veškeré mužstvo vyjma oba kormidelníky, kuchaře a tesaře a dvou učedníků. Na místo lodníků přijmuti byli tři Řekové, dva Maltézové, Škot a Angličan. S těmito 14 osobami vyplula loď do Valparaiso. Sotva byli 4 neb 5 dní na moři, nastaly hádky a dne 4. ledna došlo k veřejné vzpouře. Kapitán káral jednoho z Řeků pro nevyplnění jistých rozkazů a tento pak přiskočiv ku kapitánu, vrazil mu dlouhý nůž do těla, tak že kapitán na místě mrtev sklesl. První kormidelník chvátal na místo tohoto strašného děje, však druzí dva Řekové vyskočivše, skolili jej. K vražedníkům připojili se nyní oba Maltézové a zavraždili druhého kormidelníka a kuchaře.

Mimo těchto pěti vražedníků nalezali se tedy na lodi ještě tři plavci a dva hoši. I ti měli být zavražděni, však měli se na pozoru, držíce se vždy pohromadě a hotovi k obraně. Řízení lodě převzal jeden z Řeků. Mrtvoly zavražděných byly uvázány ku kotvici a spuštěny do moře, a loď obrácena směrem ku Cape Horn. Blíže řeky Platte vypravili oba Maltézové loďku, zásobili ji potravou a pustili se ku břehu. Před odjetím pravil jeden z Maltézů lodníkům: "Jen mně máte co děkovati, že i vy jste nebyli povražděni, dosud jsem já vás chránil, nyní musíte se chránit sami." Odplutím Maltézů seslabeni byli vrahové, a druzí lodníci předvídajíce, že jedna nebo druhá strana musí dříve neb později padnout, použili první příležitosti která se jim naskytla,— přepadli Řeka kterýž byl na stráži a svázali jej. Řek bránil se však a utržil nebezpečné poranění, jemuž v několika dnech podlehnul. Pak vrhnuli se lodníci do kajuty, aby zmocnili se druhých dvou zločinců. Tu nastal boj na život a smrt. Řekové bránili se jak lvi, několik ran vypálili z revolverů, z nichž však žád ná cíle nedosáhla. Konečně byli též přemoženi a svázáni. Jeden z nich taktéž ranám podlehl, však druhý, jmenem Christo, byl při životu zachován. Christo stvrzuje tato udání a připojuje, že bylo úmyslem Řeků po odplutí Maltézů, přepadnouti ostatní plavce v noci a povražditi je, zamířiti s lodí k Levantu (Řecku), potopiti ji blíže domova a zachrániti se a některé cenné předměty z lodi v malé lodici.

Román ze života.

V říjnu 1825 uprchla dcera zámožného rolníka jmenem D. Dennison, bydlícího blíže Brookfield, N. Y., s dělníkem svého otce, jmenem Daniel Miner Main, a nechala se s ním oddat v Unadila Forks. Dívka byla dle tehdejších pojmů vzdělaná, kdežto Miner byl jen sprostý hoch, a bylo to tedy nerovné manželství. Rodiče vpravili se do postavení když nebylo vyhnutí, a přijmuli je za týden po uprchnutí opět domů. Asi rok žili u rodičů, pak ale otec její zakoupil jim farmu blíže Edmeston a vypomáhal jim dle svých sil. Po nějaký čas šlo vše dobře, však později zanedbával Main svoji hezkou a vzdělanou ženu, utráceje peněz s jinými ženštinami pochybné pověsti. Tak to chodilo několik roků, až konečně nebylo z čeho utrácet. Tu přiměl ženu svoji k prodeji farmy kterouž dosud společně drželi a sebrav peníze, uprchnul v roku 1838 se ženštinou špatné pověsti jmenem Hooker, zanechav ženu se sedmi nedospělými dítkami v bídě a nedostatku. Kam uprchnul, nebylo známo a nebohé ženy ujal se její otec, přijmul ji k sobě, přispíval jí v každém ohledu a napomáhal jí u vychování dítek, kteréž nyní všechny v dobrém postavení jsou a čestná místa zaujímají. Ona zemřela v roku 1879. V roce 1871 obdržel bratr nevěrného manžela F. J. Main, dopis od bratra svého z Wayne Co., Penn., a odhodlal se, jej navštíviti. Nalezl jej bydlícího blíže městečka Waymart, na krásné farmě, pod jmenem Daniel Miner. V jednom bydlel Main s osobou jmenem Rachel Ryder, s kterouž měl 3 dítky, v druhém bydlela Kateřina Hooker, s kterouž byl Edmeston před mnoha lety opustil a s níž též 3 dítky měl. Po 26 roků žil s těmito dvěma rodinami, předývaje časem s Kateřinou, časem s Rachel. S touto druhou setkal se v Dundoff, Penn., a měl ji od té doby při sobě. Na druhé jeho farmě usazen byl nejstarší jeho syn James, kteréhož měl s Kateřinou, jehož však Rachel vychovala.

Když bratr T. Main se u něho objevil, byl velice pohnut a prosil jej, aby nevyjevil jmeno jeho aniž dřívější jeho poměr ku ženě, kterouž ve státu New York opustil. Bratra Tomáše představoval všude co svého nevlastního bratra. Byl velmi změněn a patrně trpěl zármutkem a výčitkami svědomí. Chtěl věděti jak se jeho dětem daří a plakal hořce, když uslyšel, že žena jeho mrtva. Svěřil se bratrovi, že upomínka na minulost jej velice trápí a že jediné má přání,— aby nahradil dětem, v čem na matce se prohřešil, a že na ně při smrti bude pamatovati. Počátkem roku 1873 zemřel, a praví se, že na smrtelné posteli úpěnlivě prosil mrtvou ženu svou za odpuštění.

Po smrti jeho předloženy úřadu listiny, vydávané za jeho poslední vůli, dle nichž odkázal jednu farmu Rachel Ryderové, kteráž po její smrti přijíti má v držení James Minera, syna Kateřiny. Druhá farma byla odkázána druhým dvěma synům Kateřiny a ostatní majetek druhým dětem těchto dvou žen.

Pravé, zákonité dítky jeho, žijící ve státu New York, dozvěděvše se o smrti jeho a o spůsobu, jakým jmění své odkázal, nebyly s tím spokojeny a soudí se nyní o dědictví s nezákonitými dědici.

Nehody a zločiny.

* V neděli dne 28. kv. přišli do hostince M. Nolana v Baltimore, dva napilí cizinci, požadujíce sklenku piva. Hostinský vida v jakém stavu jsou, odepřel jim nápoje dáti, načež jeden z nich vytáhnuv nůž vrazil mu jej do břicha, tak že se hostinský ihned svalil a vnitřnosti ven z něho vylezly. Lékaři pochybují o jeho uzdravení. Chlapi utekli a dosud se nepodařilo jich se zmocniti.

* V malém městečku, vzdáleném as 9 mil od St. Paul na Hudson dráze, zastřelil F. Swiegl svého švakra. Příčina tohoto násilného skutku byla, že se Swiegl se ženou nepohodl, a tato k bratru svému odešla. Swiegl se ze zlosti opil a přijda k švakrovi, nasadil mu pistolí na prsa a zastřelil jej. Zpráva o tom roznesla se rychlostí blesku a ihned sehnalo se velké množství lidí a uchopivše vražedníka, dali mu provaz na krk, chtíce jej lynčovati. Jen s tíží podařilo se lid od násilného toho skutku zdržeti. Swiegl jest zatčen.

* V Maquoketta, Ia. zastřelen byl Wm. Southwick od paní Hamerson, v její ložnici. Dle výpovědě její dobyl se Southwick do její ložnice po 11 hod. v noci, chtě učiniti jí násilí a ona střelila jej v sebeobraně. Jeho žena však, s kterou ale již asi rok nežil, bude vyžadovati úplné proskoumání a vyslovuje své přesvědčení, že muž její zavražděn byl ze zcela jiných pohnůtek, a chce dokázati že žil po ten čas co jí opustil v nedovoleném poměru s onou Hameronovou a že tudíž o pokusu násilí nemůže býti ani řeči.

* V neděli dne 28. kv. večer přejet byl vlakem a na místě zabit veleznámý redaktor listu Cinncinati Enquirer, G. M. D. Bloss. Po mnohá léta bydlel na venku blíže malé stanice zvané Branch Hill Station. V neděli večer ubíral se domu pěšky, po trati, kteráž blíže domova jeho se zatáčí. Pohřížen jsa bezpochyby v myšlénky, neslyšel vlak za ním přijíždějící. Ředitel vlaku, jakmile osobu před vlakem na trati zhlédnul, dal výstražné znamení, i spustil zarážku, však dříve než se mu podařilo vlak zastaviti, zachycen byl nešťastník a vyhozen vysoko do povětří, tak že mrtev na zem dopadnul. Vlak byl zastaven o malý kus dále a cestovatelé poznali v zohavené mrtvole veleznámého redaktora. Obydlí ubožáka bylo jen 300 kroků vzdáleno a synové jeho jeden 11 druhý 18 roků stář, přišli se podívati proč vlak zastavil a nalezli k svému hoři mrtvolu svého otce. Nebožtík byl od cestujících domu dopraven. Bloss byl stár 50 roků a redaktorem výše zmíněného listu již po 24 roků. Byl zevrubně vzdělaný a jeden z nejschopnějších žurnalistů v Americe.

DOPISY.

CEDAR HILL,
Saunders Co. 23. května.

Ct. red. Pok. Záp.

—Též se musím zmíniti, že zde máme mnoho trávy v obilí, tak že někteří osadníci pšenice zaorávají a sázejí kukuřice.

S úctou F. Novák.

PLEASANT HILL, Neb.
26. května.

Milý Pok. Záp.

Máme zde velmi pěkné počasí nyní. Však ale z počátku jara jsme měli strach, že ani nezasejem. Na začátku zimy jsme měli velmi mírné počasí, a trvalo to až skoro přes únor. Mnozí myslili, že již ani špatný počas nepřijde a začali sít, ale zmýlili se. 27. února začal padat sníh, 28. bylo hezky a pak se zas hned obrátilo špatné počasí a trvalo až skoro do polovice dubna. Pak se udělalo teprvé hezké počasí a všichni jsme měli na spěch, neb bylo mnoho práce a málo času. Nic ale neškodí; obilí jest vzešlé a ukazuje se velmi potěšitelně. Jestli budeme mít tak příznivé počasí na dál, jako máme teď, budeme se těšit na pěknou úrodu.

S úctou Pleasanthilský.

BOHEMIA PRECINCT,
22. května 1876.

Ctěná red. Pok. Záp.

Žádám Vás, aby jste pro výstrahu laskavě otiskli těchto pár řádků.

Čítával jsem v Moravě mnoho o této svobodné zemi a vzňala se ve mně touha, abych se sebe setřásl jařmo, kteréž mne tísnilo, a sem se přesídlil. Po mnoha zvelících dostal jsem se dne 10. t. m. do Fremont, a ta jsem se dověděl že mají známí bydlí pouze 20 mil od Fremont v Bohemia precinct, kamž musíme po voze a že to bude státi 5 dol. Druhý den, an jsme čekali na naše bedny, které pozadu zůstaly, nabídnul se nám angličan jmenem Tom Newberry, že nás sveze až k p. F. Kavanovi, což nám bylo velmi milé. Na otázku co od nás za svežení žádati bude odpověděl že nic, že tam jede za svým obchodem, a tak jsme odpoledne ve 4 hod. vyjeli a o jedné v noci byli na místě. S námi vzal si sebou Newberry jednoho tlumočníka a ještě jednoho handlíře, a aby si mně naklonil, též flaši pálenky a cestou mi stále připíjel, což já sobě za velkou čest pokládal. Na druhý den jsem se jej opět ptal, mnoholi chce za dopravení nás na místo a za častování cestou, on, že nechce nic, jen žádal, jestli budu kupovati nějaké hospodářství, bych se podíval na jeho a jestli se mi bude líbit, že od něho mohu koupit.—

Tedy hned v ten den jsme vyjeli podívat se a přehledli jsme několik míst, však žádné se mi nelíbilo, zvláště když jsem se dověděl, že on vlastně sám žádného místa nemá a jest pouze tak zvaným dohazovačem. Proto nechtěl jsem s ním nic více míti. On ale když se dověděl že od něho nekoupím, žádal abych mu zaplatil. Já stál na svém, že jsem se dvakráte ptal a on že nic nechtěl a že mu tedy nyní ničeho nedám. On však žádal 15 dol. a když jsem se jej zbýt nemohl odešel jsem z domu. Zatím on nám zabavil kufry a zažaloval na 75 dol. Při soudu jsem já propadnul, však vzal jsem si advokáta, a budu se dovolávat u vyššího soudu spravedlnosti. Proto rodáci střežte se všech, kteří k vám přichází v rouše ovčím, uvnitř jsou však vlci hltaví.

F. Špichal.

SCRIBNER, Dodge Co., Neb.,
dne 30. května.

Ctěná redakce "Pokroku Záp."

V dopise od 23. března b. r., kterýž uveřejněn byl v čísle 48. "P. Z.", slíbil jsem, že Vám sdělím, jak dopadne soud těm, kteří byli proti škodám krupobitím pojištěni a jimž ani komise nepřišla a kteří pak společnost žalovali. Ve West Point, Cuming county, zasedal okreskový soud po 14 dní, dne 15. května počínaje. Žalobníci nemohli se dočekat, brzy-li jich pře předvolána bude i šli k právníkovi, který je zastupovati měl, chtíce věděti, jak ta věc stojí. Právník jim řekl, že žaloba nebyla přijata, poněvadž nebyl podepsaný county clerk. Jest-li chtí, že mohou jít k jinému právníku, ale on že ví, že v té věci nic nesvedou.

Proč jim to tehdy neřekl, když k němu přišli na radu? Proč jim řekl, aby si čítali škodu od krup spůsobenou, též zahálku, že společnost vše nahradí; za jeho práce že dostane polovici z té náhrady když při vyhrá, a když nevyhrá, tedy že mu nic platit nebudou? Ti, kteří škody odhadnuté měli a nedostali od společnosti poukázky na peníze, dosud nic nedostali a snad nic nedostanou. Inu, právníci jsou lidé učení, a společnost jest zámožná! Kdo čteš, rozuměj!

Jos. Hanal.

WILSON, Ellsworth Co., Ks.
dne 1. června.

Ctěná redakce "Pokroku Západu"! Jest dlužno, abych se zmínil zase o naší osadě. Naše osada báře velký převrat, totiž převrací se mnoho set akrů drnu černím na vrch. Letos každý dělá s kuráží, neb tu příroda slibuje hojných výsledků — bohatou žeň. Žita se budou za tři týhodny žít, už jsou odkvětlé. Pšenice zimní odkvětá, jarka bujně za ní pospíchá. Leny kvetou, kukuřice a zemčata jsou přes stopu výšky. Časté deště a teplé počasí jež máme, dělá divy v rostlinstvu. Žádné pohromy posavád nepřišly. Málo na kterém stéble jest znáti, že jest "chinch bug" přítomen. Koňasů sbírání posaváde by nebyl výnosný „business", třeba kdyby se platilo $20 za bušl jich. Brouků škodných jest více, ale ne jedna desetina co jich bylo loni. Za dva týhodny se mohou sekat sena, tráva "june grass". Stromky jenž byly letos s jara sázeny jak se patří, dobře se přijmuly, též semena, žaludy, ořechy a jiné se jen sypou ze země. Kuchyňská zahrádka jest k pomilování letos. Vládní pozemky rychle přestupují do rukou osadníků, tak že se osměluji předpovídat, že ode dneška za rok nebude homesteadu z první ruky k dostání v Ellsworth Co., Kansas, o nějž by kdo stál.

Tedy nechť se nevěřící Tomášové přijdou podívat dřív než-li bude pozdě na osadu naši, a zda jsem lhal, zaplatím jim cestovní útraty po dokázání jediné lži.

Obchody se vzmáhají značně v městečku Wilson; v květnu přibylo o jeden krám železnický a domácím nábytkem; jeden s moukou a krmivem závod; jeden salón s pivem a lihovinami; jeden ševcovský a obuvní krám a jedna kolářská dílna. Pak tam přibylo o jeden kamenný dům, residence to pana Jellisona. Wilson-Hotel převzal Dr. McDonald. Jistím, že cestovatelé rychle seznají tu změnu. Každý jen k svému povolání. Dobré otevření pro českého obchodníka jest ve Wilson. Čechů bude přibývat stále. Na zdar dobrému podniku. Též se mluví často o potřebě pivováru zde, — ječmeny se zde daří výborně, pijáků se též najde značně a také se přučí snadno pít.

F. J. Š.

Z MORAVY.

V Přišpě, u Jaroměřic, dne 14. května, 1876.

Vážená redakce! — Obilí se u nás ukazuje bídně. Žita i pšenice vymokly a bude jich málo. Přítomně jsou zde na Moravě následující ceny za obilí: pšenice 6 zl. 20 kr.; ječmen 3 zl. 60 kr.; oves 2 zl. 90 kr.; hrách 6 zl.; zemčata 1 zl. Cent sena stojí 2 zl. 60 kr.; slámy 1 zl 50 kr.; libra masa hovězího 26 kr.; vepřového 32 kr.; telecího 18 kr. Před několika dny stala se nedaleko nás veliká nehoda. Josef Matoušek s Třiloťan jel s koňma a koně se splašily, jeho s vozu shodily, tak že si zlámal vaz a zůstal na místě mrtev. Třetí den byl pochován.

Bude-li Vám milé, budu Vám častěji podávati zprávy o tom, co se u nás děje.*

S úctou

Jos. Čech, hostinský.

*) Pozn redakce. — Bude milé nejen nám, alebrž jistě i mnohým známým pana Čecha, které zde v Nebrasce má.

Hospodářství.

TMEL NA SKLO A PORCULÁN.

Takový tmel výborných vlastností poskytne nám smíšenina 1 dílu arabského klí a 4 dílů pálené sádry. Jedna i druhá součástka se musí co nejjemněji stlouci a utříti, a když tmelu použíti třeba, rozdělá se s patřičným množstvím vody.

TMEL NA NOŽE.

Aby nože ve střenkách dobře držely, nutno je v dutině střenky zatmeliti. K tomu cíli vleje se do dutiny zmíněné smíšenina roztaveného kolofonia a tlučené křídy, řapík nože se zahřeje a pak do oné smíšeniny zastrčí. Když hmota vystydla, jest též tvrdá i pevná dost, aby nůž ve střenkách utkvěl a držel.

VEJCE KTERAK SE PROSKOUMAJÍ.

Starší vejce tak dlouho nevydrží a bývá obyčejně již více méně porušené, nebo alespoň čerstvému se nevyrovná. Radno tedy právě proto, aby se vejce co do stáří svého zkoušelo, a prostředek k tomu sloužící jest následující:

Sedm lotů kuchyňské soli se v pintě (litru) vody rozpustí, a do roztoku vejce vloží, kteréž zkoušeti hodláme. Zcela čerstvé vejce, t. j. od téhož dne, ponoří se až ke dnu, včerejší se ponoří, avšak dna nedostihne, tři dny staré plove v tekutině a přes pět dní staré drží se více méně nad tekutinou, t. j. část zůstane nad vodou, a sice tím větší, čím starší jest. Takto se každá hospodyně snadno o stáří vejce přesvědčí a pak ovšem pouze zápina čerstvých k uschování ustanoví.

BRAMBORY AVZÁŠTĚ VELKÉ.

Komu na tom záleží, aby až méně dle počtu, avšak větších bramborů docílil, tomu poslouží nejlépe návod následující. Jakmile bramborová vnať do výšky 3—4 coulů vyrostla, ulámají se lodyhy téhož keříku až na 2—3. Bramborů pak bude ovšem mnohem méně, velkost však nadobyčejná.

BRAMBORY RANNÉ, PŘÍLIŠ MLADÉ A NEZDRAVÉ, KTERAK SE STANOU NEŠKODNÝMI.

Mladé brambory jsou, protože ještě nezralé, příliš vodnaté, a proto se nehrubě k požití hodí; snadno však docíliti, aby se zlepšily a zmoučnatěly. K tomu cíli se na peci neb na blízku kamen či místnosti jinak zahřáté asi po 8 dní suší a tak přebytečné vody zbaví. Voda se vypaří a lojovité dříve brambory jsou nyní moučnaté.

HUSY MLADÉ KTERAK SE ZDRAVÉ UDRŽÍ, KDYŽ V ČERVNU A ČERVENCI NOVÉ PEŘÍ DOSTAVAJÍ, T. J. STŘEČÍ NEB ZAJÍ.

Vývoj dokonalého peří, t. j. vlastní pravé opeření jest u ptáků právě tak obyčejně s nemocí spojeno, jako ozubení u čtvernožců, a právě proto se musí drůbež v této době též pečlivěji opatrovat, než-li jindy.

Dobrá píce v tomto ohledu velmi prospěje, taktéž i hojnost vody a čistota. Mladé husy dostávají dokonalé peří teprv v červnu aneb v červenci a protože pak velmi zeslábnou, musí jim hojná a přiměřená potrava pomoci, aby se peří rychle a dokonale vyvinouti mohlo a husy proto přece dosti síly podržely; — jestliže se to neděje, zmalátní docela a když deštivé, blátivé počasí nastane, mnohdy pak celá hejna husí zahynou.

Známo je dále, že se husy z mládí obyčejně pro úsporu obilím nekrmívají, a tu pak pro ně hlavní pomoc bude právě živnější potrava, t. j. trochu zrnité krmě, po které rychle sesílí a pak snadno opeření vydrží, protože lepší potrava ztrátu, kterouž tělo vývojem peří utrpí, hojně jim nahradí. Obilí se dává buď celé, buď šrotované (tlučené neb rozemleté) neb i co sprostá mouka. Kromě toho musí se husy v této době proti zimě a vlhku chránit, a pak při dobré potravě snadno se opeří.

Pojištění proti škodám krupobitím.

STANOVY.

(Dokončení.)

3. Povinnosti jednatelů jednotlivých družstev bude:

a. Vésti knihy svého družstva, seznamy členů, účetní knihy a t. d.

b. Vykonávati všechny jiné písemné práce ve svém oboru, jako dopisování, rozpočty, doswědčení odhadů, seznamy odhadnutých škod a t. d.

c. Dosvědčovati svým podpisem vlastnoruční podpisy členů v úmluvě.

d. Přijímati veškeré peníze, které od členů buď co přistupné aneb co rozvržená náhrada splaceny budou.

e. Vypláceti peníze v jich rukou se nacházející na poukaz ředitele.

f. Každý týden oznámiti řediteli přistouplé členy a obnos přijmutých v jeho rukou se nacházejících peněz.

g. Složiti za sebe k rukoum ředitele záruku (bond), na jejíž velkosti se jeho družstvo usnese.

h. Obdržel-li od některého člena zprávu o škodě, předsedu neodkladně uvědomiti a po odhadnuté škodě neb škodách, řediteli seznam škod, podepsaný od odhadčích, předsedy a člena kterýž škodu utrpěl bez odkladu zaslati.

4. Povinností výbor" bude, zastupovati předseda neb jednatele v jich nepřítomnosti v schůzích a vypomáhati jim v jich pracích.

Všichni tito úřadníci jsou povinni mimo těchto vytknutých povinností vykonávat takové další povinnosti, na jakých se spolek usnese.

PRAVIDLA POJIŠŤOVÁNÍ.

1) Přistupující členové udají kolik akrů a jakého obilí osetého mají aneb si pojistiti chtí.

2) Jakmile do spolku přijmuti byli a společnou smlouvu i tato pravidla podepsali, stávají se účastní výhod, jakých tento spolek poskytuje, jsou totiž pojištěni, zároveň pak přijímají na se povinnosti, ku kterým se dle smlouvy zavázali.

3) Jednatel zanese do knihy jejich jméno, druhy obilí, počet akrů každého obilí i souhrnou výšku pojištěné částky, k čemuž každý člen svůj podpis připojí.

4) Členem může se každý státi buď ve schůzi aneb mimo schůzi, přihlášením u jednatele.

ODHADOVÁNÍ ŠKODY.

1) Když některý člen škodu utrpí, musí bez odkladu jednateli aneb předsedovi svého družstva zprávu dáti.

2) Předseda ustanoví tři odhadčí, takové členy, kteří žádnou škodu neutrpěli a nejsou příbuzní toho aneb těch kdo škodu utrpěli a oznámí aneb nechá oznámiti v který den se ku odhadnuti sejíti mají. Každý z členů jest povinen na vyzvání předsedy k odhadnutí se dostaviti.

3) Kdyby se některý z nich nedostavil, může předseda jiného na jeho místo ustanoviti aneb sám jej zastupovati.

4) Odhadčí přehlédnou škodu učiněnou a určejí pak zda-li škoda úplná neb polovice, třetina a t. d. Nemohli-li by se shodnouti, podá každý z nich svůj náhled, a z těch tří náhledů vezme se pak průměr.

5) Uznají-li odhadčí že obnáší škoda méně než dvacátou část, není člen oprávněn k žádné náhradě a musí odhadčímu výboru a úředníkům nahraditi ztrátu času, počítaje pro každého dva dolary denně, pak-li si toho úředníci a výbor na něm vyžádá.

NÁHRADA.

1) Když všecky škody byly odhadnuty a seznamy škod řediteli zaslány, učiní ředitel rozvrh, jakou částku každý člen zaplatiti má. Členové, kteří škodu utrpěli, nezaplatí ničeho.

2) Přesahuje-li souhrná škoda procento náhradní, na němž se spolek usnese, nezaplatí nikdo více než to procento. Náhrada se pak rozvrhne na členy kteří škodu utrpěli podle hotovosti v rukou se nacházející. Ku příkladu: Když bude 300 členů a každý pojistí se na 50 akrů pšenice po 12 bušl. z akru a 50 centů za bušl, bude pojištění každého obnášet 300 dolarů anebo celkem 150 tisíc dolarů. Obmezí li se náhradní procento na 2, bude obnášeti náhrada 3000 dol. Kdyby však souhrná škoda byla 6000 dolarů, obdrží každý ½ odhadnuté škody, kdyby souhrná škoda obnášela 60000, obdrží polovici atd.

3) Jakmile ředitel rozvrh aneb rozpočet vyhotoví, zašle jej jednatelům jednotlivých družstev, kteří od každého člena částku naň připadající požádají.

4) Každý jest povinen nejdéle do 10. listopadu částku naň připadající jednateli zaplatiti.

5) Každý jednatel jest povinen zaslati do 20. listopadu částky v jeho rukou se nalezající tam, kam mu ředitel poukáže.

6) Každý, kdo náhradu obdrží, povinen jest v knize jakož i zvláštní kvitanci příjem obdržených peněz stvrditi. Kvitance v knize zůstane u jednatele, kvitanci zvláštní zašle jednatel řediteli.

ZMĚNA TĚCHTO PRAVIDEL.

Kterýkoliv z členů může učiniti návrh na změnu kteréhokoliv z těchto pravidel, a usnešení o takovém návrhu učiněné, předloží se pak k odhlasování všem ostatním družstvům.

ORGÁN.

Jelikož pro vzdálenost jednotlivých družstev nemožno jest se osobně dohodnouti, ustanoví si spolek jeden z českých časopisů za svůj orgán, v kterémž své spolkové záležitosti a usnešení ohlašovati bude.

CRETE, NEBRASKA

ČENĚK DURAS.
Český hostinec. Páni hosti naleznou vždy čerstvé Omah'ské pivo, Havanské doutníky a kuřáky nejnovějších druhů.

IG. F. STEIDL.
Český sedlář, obsloužil krajany své vždy dobře, jak se každý kdo u něho dosud koupil ku svému prospěchu přesvědčil.

M. CADA.
Obuvník. Kdo chce dobrou, trvanlivou obuv, za mírnou cenu nechť jej navštíví.

JOS. KLIMA.
Hostinský, u nádraží Crete, Neb.

W. AKSAMIT.
Kovář a kolář. Main Ave.

T. & V. C. TOOGOOD,
mají velkou zásobu zboží střižního, grocerií, železa, obuvy, čepic, klobouků atd. atd. atd. za ceny úžasně mírné. Všecky výrobky farmářské jako máslo, vejce, kukuřici, dobytek, prasata, a je berou za nejvyšší cenu na výměnu.
Main Avenue. CRETE, NEB.

Tidball & Fuller,
v CRETE, NEB,
prodávají prkna za následující
Ceny za tisíc střevíců:

Trámky a trámce do 29 střevíců délky	$22
Obyčejná prkna	$20.—22
Lepší	$25
Podlážnice	$25.—35
Prkénka na svory do šindel	$20
Prkénka k obšití domů	$22.—25

M. B. C. TRUE
Právník
kolektor a obchodník v gruntovním majetku.
MAIN AVENUE.
CRETE, NEBRASKA

W. H. MORRIS
Právník
CRETE, NEBRASKA.
Office na MAIN AVENUE.
Vedle Bandovy lékárny.

DR. BAND.
Lékař, ranhojič a lékárník
Lékařské porady se z darma udílejí.
Recepty se zvláštní opatrností se připravují.
Židná lékárna na rohu MAIN a 13té ulici.
CRETE, NEB.

R. L. CORNWELL
Smírčí soudce a veřejný NOTAR.
Dluhopisy, úpisy a úřední spisy všeho druhu se pozorně vyhotoví.
Úřadovna na Main Avenue, vedle M. ČADY.
CRETE, - - - NEBRASKA.

Dr. A. D. Root
lékař a ranhojič.
Office v lékárně CHAS. DEANA.
jiho západní roh Main a 13té ulici.
CRETE, NEB.

"SALINE COUNTY POST"
v CRETE, NEB.
Jest nejstarší a nejrozšířenější anglický list v Saline County. Předplaťte se na něj.

Hamburško-americká paroplavební společnost, při níž jest českým jednatelem rodák náš pan Josef Pastor, čítala až dosud 21 velkých poštovních parolodí. — Koncem dubna t. r. převzala však ještě 7 nových obrovských parníků od [illegible] konkurenční společnosti, zvoucí se "Eagle Line", a zaujala takto první místo v paroplavbě evropsko-americké. Její lodě, jež nyní mezi Hamburgem a New Yorkem jezdí, jako Pomerania, Thuringia, Suevia, Silesia, Frisia, Westphalia, Cimbria, Holsatia, Hammonia, Goethe, Herder, Lessing, Wieland, Klopstock a Gellert jsou největší a nejrychlejší, které kdy vysoké moře splavily, a tak silným počtem výborných a [illegible] nových lodí [illegible].